

POSTANOWIENIE Z DNIA 18 LISTOPADA 2004 R.

SDI 40/04

Od orzeczenia Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów w przedmiocie obniżenia wysokości wynagrodzenia na podstawie art. 71a ust. 1 ustawy o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206 ze zm.), kasacja nie przysługuje.

Przewodniczący: sędzia SN J. Sobczak.

Sędziowie SN: P. Hofmański (sprawozdawca), P. Kalinowski.

Sąd Najwyższy postanowił:

Na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. pozostawić kasację bez rozpoznania z powodu jej niedopuszczalności z mocy ustawy; (...)

U Z A S A D N I E N I E

Kasacja została wywiedziona przez prokuratora Jarosława Z. od orzeczenia Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym z dnia 16 stycznia 2003 r., utrzymującego w mocy orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego z dnia 16 października 2002 r., w przedmiocie obniżenia prokuratorowi wynagrodzenia o 50% na podstawie art. 71 a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, ze zm.).

Kasacja w niniejszej sprawie nie jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów i jako taka nie powinna być przyjęta. Skoro jednak za-

rozważeniem Przewodniczącego Odwoławczego Sądu dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym z dnia 2 sierpnia 2004 r. została ona wadliwie przyjęta, podlegała pozostawieniu bez rozpoznania na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.

Zgodnie z art. 89 pkt 1 ustawy o prokuraturze, w sprawach nie uregulowanych w tej ustawie, do rozpoznania kasacji, o której mowa w jej art. 83 ust 2, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego o kasacji, z wyłączeniem art. 521, art. 524, art. 526 § 2 oraz art. 530 § 2 i 3. Na tle tej regulacji mogą zarysować się dwie możliwości interpretacyjne. Z jednej bowiem strony, możliwe jest przyjęcie, że kwestia zakresu dopuszczalności kasacji nie należy do nie uregulowanych w ustawie o prokuraturze, albowiem zgodnie z jej art. 83 ust. 2 kasacja przysługuje od orzeczenia wydanego przez sąd dyscyplinarny w drugiej instancji. Idąc tym tokiem rozumowania należałoby dojść do wniosku, że w sprawie niniejszej kasacja jest dopuszczalna, albowiem kwesta obniżenia wynagrodzenia prokuratora o 50% na podstawie art. 71a ust. 1 ustawy o prokuraturze rozstrzygnięta została orzeczeniem Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 16 stycznia 2003 r.

Zdaniem Sądu Najwyższego taka interpretacja nie jest właściwa. Rzecz bowiem w tym, że art. 89 ust. 2 ustawy o prokuraturze nie wyłącza stosowania do kasacji art. 519 k.p.k., zgodnie z którym kasacja może być wniesiona od prawomocnego wyroku kończącego postępowanie. W tej sytuacji rozważenia wymaga, czy owo pominięcie jest po prostu konsekwencją uznania, że zagadnienie granic dopuszczalności kasacji jest w sposób autonomiczny i zupełny uregulowane w ustawie o prokuraturze, czy też przepis art. 83 ust. 2 ustawy o prokuraturze musi być interpretowany przy uwzględnieniu treści art. 519 k.p.k. Za trafną należy uznać tę ostatnią możliwość interpretacyjną, w konsekwencji czego kasacja w sprawach dyscyplinarnych prokuratorów przysługuje wyłącznie od orzeczeń sądu dyscypli-

narne wydanych w drugiej instancji, jeśli są to orzeczenia kończące postępowanie. Innymi słowy, funkcja art. 83 ust. 2 ustawy o prokuraturze sprowadza się do zmodyfikowania zakresu dopuszczalności kasacji poprzez wskazanie, że przedmiotem zaskarżenia jest orzeczenie, a nie wyrok, albowiem w sprawach dyscyplinarnych prokuratorów wyroków ani w pierwszej, ani w drugiej instancji, nie wydaje się. Przepis ten wyłącza więc stosowanie art. 519 k.p.k. jedynie w takim zakresie, w jakim sam stanowi inaczej. Nietrudno zauważyć, że gdyby ustawodawca chciał całkowicie wyłączyć stosowanie w tych sprawach art. 519 k.p.k., wymieniłby ten przepis w art. 89 pkt 2 ustawy o prokuraturze, podobnie jak uczynił to z art. 524 k.p.k. Stosowanie tego przepisu, określającego terminy do wniesienia kasacji, zostało *expressis verbis* wyłączone, pomimo iż zagadnienie terminów do wniesienia kasacji zostało autonomicznie uregulowane w art. 83 ust. 4 ustawy o prokuraturze.

Stojąc na takim stanowisku, Sąd Najwyższy zauważa, że orzeczenie Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego w przedmiocie obniżenia prokuratorowi wynagrodzenia, w związku z zawieszeniem go w czynnościach (art. 71a ustawy o prokuraturze), nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie. Ma ono bowiem charakter incydentalny i stanowi swoisty środek tymczasowy stosowany w związku z perspektywą wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Już w uzasadnieniu postanowienia z dnia 18 lipca 2002 r., III DS 10/02 (OSNP 2003, z. 16, poz. 392) Sąd Najwyższy sformułował trafne zapatrywanie, iż w sprawach dyscyplinarnych prokuratorów kasacja dopuszczalna jest „wyłącznie od orzeczeń rozstrzygających o przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej”. Orzeczenie wydane na podstawie art. 71a ustawy o prokuraturze takim orzeczeniem oczywiście nie jest. Nie stanowi bowiem „ostatniego słowa” w procesie i nie wykazuje trwałości, która zmuszałaby do poszukiwania trybu umożliwiającego jej unicestwienie w przypadku rażącej wadliwości. Wręcz przeciwnie: zgodnie z art. 71a ust. 2

ustawy o prokuraturze, jeśli postępowanie dyscyplinarne nie zostało wszczęte, zatrzymane prokuratorowi wynagrodzenie wypłaca się. Z istoty kasacji, będącej nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, wynika, że dotyczy ona wyłącznie orzeczeń, którymi definitywnie i ostatecznie zakończono postępowanie i nie jest możliwy żaden inny tryb wyeliminowania z obrotu prawnego orzeczenia dotkniętego rażącym naruszeniem prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że od orzeczenia Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów w przedmiocie obniżenia wysokości wynagrodzenia na podstawie art. 71a ust. 1 ustawy o prokuraturze, kasacja nie przysługuje. Konkluzja ta spowodowała pozostawienie wadliwie przyjętej kasacji bez rozpoznania, na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.